

ше въ насъ, когато говореше намъ по пжтьятъ, и скъзваше ни писанїа та.

33 И станѣха тѣа часъ, и вжрнѣхасе во Иерусалимъ, и наидѣхѣ събрани единадесе те, и дрѣгитѣ който бѣхѣ съ нѣхъ.

34 Който говорѣхѣ: защо войстинно воскресна Гдѣ, и пѣвѣсе Сѣмонѣ.

35 И онѣ казаха онѣа (рѣкѣтъ) цѣто бѣдѣхѣ по пжтьятъ: и каквѣ го познахѣ когато прелѣмѣваше хлѣкатъ.

36 И като говорѣхѣ онѣ тѣа (дѣмъ), самѣи Исѣсъ, застана предъ нѣхъ, и рече имъ: миръ вамъ.

37 И оубоахѣсе многѣ и растреперахѣсе ѿ страхъ, и чинеше имъ се че гледатъ дѣхъ.

38 И рече имъ: защо сте смѣѣни; и защо влазятъ помышленїа въ срдцѣа та ви;

39 Виждѣте ми ржцѣте и носѣте, че самъ истъи азъ. Пофанѣте ме и виждѣте защо дѣхъ плѣтъ и кости нема, каквѣто цѣо видите мене да имамъ.

40 И като рече това, показа имъ ржцѣте и носѣте.

41 И понеже не вѣрѣвахѣа іѣще ѿ радости, и чѣдехѣсе рече имъ: имате ли нѣцѣо за ѣденѣ тѣка;

42 И онѣ мѣ дадохѣ еднѣ парчѣ ѿ рѣѣка печена, и ѿ пчелы сѣтъ.

43 И зема та ѣде предъ нѣхъ.

44 И рече имъ: тѣа са онѣа (слова) който ви дѣмахъ когато іѣще бѣхъ съ васъ, защо требѣва да се свжршатъ сѣчки те онѣа (прорѣчества) цѣто са написани въ законатъ Моисѣевъ, и въ прорѣцѣте, и въ Псалмѣте (Давидовы) за мене.

45 Тогѣа имъ ѿвори оумжтѣ да раздѣкатъ писанїа та:

46 И рече имъ: защо така е писано, и така требѣваше да пострада Христѣсъ, и въ третїатъ дѣнь да воскресне ѿ мертвы те.

47 И да се проповѣда въ негово цѣо име покаанїе, и прощенїе грѣхѣвъ въ сѣчки те всѣцѣ, като се начне това (проповѣданїе) ѿ Иерусалимъ.

48 И вше сте свидѣтели на тѣа (предреченны те).

49 И ето азъ цѣе прѣтимъ ѿвѣщанїе то на Отца моегѣо на васъ: а вше седѣте во градъ Иерусалимъ, докѣ да се ѿвлечѣте со сила ѿ горе.

50 И като ги избѣде вжнѣ до Вифанїа: вѣгна ржцѣте си и благословѣ ги.

51 И като ги благосло-